

(۱)

RAMADHAN: WATAN BAIWA DA KARAMCI

Godiya ta tabbata ga Allah Ubangijin talikai, wanda a cikin littafinsa mai girma yake cewa: (**(Su kuwa wadanda baiwa take cikin dabi'insu, dadin rai sukan yi wajen ciyarwa dare da rana a fili da boye, ladansu na nan wajen Ubangijinsu, tsoron gaba ba zai same su ba, ba kuma za su yi bakin-ciki akan wani abu da ya wuce su ba)**).. Ina shaida wa babu abin bauta wa da gaskiya sai Allah shi kadai, ba shi da abokin tarayya. Ina shaida cewa lallai shugabanmu, kuma Annabinmu Muhammadu, bawan Allah ne, kuma Manzonsa, wanda a Hadisinsa mai girma yake cewa: (**Babu wata rana da bayi za su wayi gari, face akwai Mala'iku guda biyu da suke saukowa, dayansu ya ce: Ya Ubangiji ka bai wa mai ciyarwa makwafin abin da yake ciyarwa, dayan kuma ya ce: Ya Ubangiji ka bai wa kankamo rariyar- hannu**). Ya Ubangiji, ka yi masa salati da tsira, da albarka, shi da Alayensa da Sahabbansa da duk wadanda suka bi tafarkinsu da kyautatawa har zuwa ranar sakamako.

Bayan haka:

Lallai addinin Musulunci addini ne na kyawawan dabi'u da manyan tadodi, a cikin wadannan kyawawan dabi'u da addininmu mai girma ya yi kira zuwa gare su, ya kuma kwadaitar da mutane akan aikata su akwai: **dabi'ar baiwa da karamci**, dabi'a ce daga cikin dabi'un Manzanni, sifa ce daga cikin sifofin salihan bayi, da ita ce soyayya, da kauna, gami da ganin darajar juna suke yaduwa a cikin mutane, hakan kuma sai ya yi sanadiyyar samar da kakkarfar al'umma, mai hadin kai, da ta ginu akan taimakon juna, da gabatar da kyaututtuka da baiwa, sai ikhlasi da cika alkawari su mamaye ta ta ko'ina, hakan ya kai

(၁)

zuwa ga tabbatar da maganar Annabi (SallalLahu alaiHi wa sallam) da yake cewa: (**Misalin muminai wajen soyayyar junansu, da jinkan junansu, da tausayin junansu tamkar jiki ne da idan wata gaba ta cutu, duka sauran jikin zai kamu da rashin barci, da kuma zafin ciwo**) a cikinsu.

Karamci sifa ce daga cikin sifofin Allah Mai girma da daukaka, hasali ma suna ne daga cikin sunayensa kyawawa, mun ambaci tsarkin Allah mai yawan baiwa da kyaututtukan da ba ya taba kulle kofarsa, kyautarsa da baiwarsa kuma ba sa taba karewa, ba kuma ya korar mai rokonsa, ba kuma ya bayar da wanda ya kaunaci wani abu daga gare shi, Annabinmu (SallalLahu alaiHi wa sallam) yana cewa: (**Lallai Allah mai yawan karamci ne, yana kuma son karamci, yana son manyan kyawawan dabi'u, yana kuma kin munanansu**), haka ma (SallalLahu alaiHi wa sallam) yana cewa: (**Lallai Allah mai yawan karamci ne, yana kuma son karamci, mai yawan baiwa ne, yana kuma son baiwa..**), an ruwaito a cikin Hadisi Kudsi Allah yana cewa: (...**Ya ku bayina, dukanku batattu ne, sai wanda na shiryatar, ku nemi shiryatarwa ta, sai na shiryatar da ku. Ya ku bayina, dukanku mayunwata ne, sai wanda na ciyar, ku nemi ciyarwa ta, sai na ciyar da ku. Ya ku bayina, dukanku huntaye ne marasa tufafi, ku nemi tufatarwa ta, sai na tufatar da ku. Ya ku bayina, lallai ku din nan kuna yin kura-kurai a dare da rana, ni kuma ina gafarta zunubi gaba daya, ku nemi gafara ta, sai na gafarta maku.... Ya ku bayina, da a ce na farkonku, da na karshenku, da mutanenku, da aljannunku za su tsaya a wuri daya, su roke ni, in kuma bai wa kowa abin da ya roka, hakan ba zai rage komai daga abin da yake wuri na ba, sai kamar abin da allura za ta rage idan aka sanya ta a cikin kogi**), haka ma (SallalLahu alaiHi

(۱۰)

wa sallam) yana cewa: (**Hannun Allah a cike yake, yawan ciyarwa baya tauye shi, kyauta ne ba dare ba rana, shin ba ku ga abubuwan da ya ciyar ba ne tun lokacin da ya halicci sammai da kasa, lallai ba su iya tauye abin da yake hannunsa ba.**)

Lallai Alkur'ani mai girma ya bayyana mana cewa kyauta da baiwa halaye ne na Annabawa da Manzanni, a kissar Annabi Ibrahim (AlaiHis Salam) Allah mai girma yana cewa: ((**Shin ka san kissar mala'iku, bakin Annabi Ibrahim (AlaiHis-Salām) da ya karrama su!**). A lokacin da suka shiga wurinsa sai suka ce: **Amincin Allah ya tabbata a gare ku. Shi ma ya ce: Amincin Allah ya tabbata a gare ku, duk da dai ku jama'a ne da ba a ganeku ba. Sai ya tafi wurin iyalansa a boye, sai ya zo masu da dan mariki kosasshe a gashe. Sai ya kusantar da shi zuwa gare su, ba su ci ba, sai ya ce –yana mamakin halinsu- shin ba za ku ci ba?.**)), saboda yawan karamci da baiwarsa ake yi masa lakabi da shugaban masu tarbar baki.

Lallai Ubangijin girma da daukaka ya kwadaitar da mu wajen girmama junanmu, muddin dai muna son mu zamo cikin masu samun karamcinsa da falalarsa, a inda Allah Madaukakin Sarki yake cewa: ((**Kada mutanen kirki masu dukiya a cikinku surantse akan hana kyautatawarsu ga wadanda suka cancanta cikin 'yan uwa makusanta, da miskinai, da wadanda suka yi hijira saboda Allah, da sauransu ta kowane irin dalili da ya shafe su, kaman idan sun yi masu ba daidai ba, kamata ya yi su yafe masu, su kawar da kai ga barin mayar masu da martani, idan dai har kuna son Allah ya yafe kura-kurenku, da munanan ayyukanku, to ku ma ku aikata abin da kuke son Ubangijinku ya yi maku ga wadanda suka munana maku, ku ladabtu da**

(ε)

ladubbansa, shi dai kam mai yawan gafara da rahama ne)), haka ma mai girma da daukaka yana cewa: ((Lallai halin wadanda suke bayar da dukiyoyinsu wajen yi wa Allah biyayya da hanyoyin alhairi, suka kuma sami ladan Allah akan haka, ladan kuma ninkin-ba-ninkin, ya yi kama da halin mutumin da ya shuka iri ne a kasa mani'imciya, irin kuma ya tsirar da 'yar kamar bishiya mai zangarniyoyi bakwai, cikin kowace zangarniya akwai kwaya dari. Wannan sura ce ta yawan abin da Allah zai ba shi na sakamakon ciyarwa a duniya, Allah yana ninninka haka ga wanda ya ga dama, domin shi mai yalwar falala ne, yana kuma da cikakken sanin wanda ya cancanta da wanda bai cancanta ba)), haka ma mai girma da daukaka yana cewa: ((Ba fuskantar wani sashe a gabashi ko yammaci shi ne kashin-bayan addini, ko matattara alhairi ba, matattara alhairi yana cikin abubuwa ne masu dama, wasu suna cikin rukunnan ingantacciyyar akida ne, wasu kuma suna cikin tushen ayyuka na gari da ibadu. Na farko shi ne: imani da Allah, da ranar tashin alkiyama, da hisabi, da abubuwan da za su biyo bayan haka a ranar alkiyama, da imani da mala'iku da littattafan da aka saukar wa Annabawa, da ma su kansu Annabawan. Na biyu shi ne: bayar da dukiya cikin jin dadin rai ga talakawa, makusanta da marayu da wadanda bukatu da rash suka yi masu yawa, da matafiyan da guzuri ya yanke masu, ba su da abin da zai isar da su zuwa ga manufarsu, da masu rokon mutane da bukata ta tilasta masu yin haka..)), Allah Madaukakin Sarki yana cewa: ((Suna kuma ciyar da abinci -duk da suna so suna kuma matukar bukatarsa- ga matalaucin da ya gajiya wajen nema, da karamin yaron da ya rasa mahaifansa, da fursinan yakin da ba ya mallakar komai. Suna kuma fadi a

(⁹)

cikin zuciyarsu cewa: muna ciyar da ku ne kawai saboda bidar yardan Allah, ba ma son ku ba mu wani abu a maimakonsa, ko ku yi mana kyauta, haka ma ba ma son yabo daga gareku. Mu muna tsoron Ubangiji ne game da wata rana da fuskoki a cikinta za su yi matsanancin murtukewa. Sai kuwa Allah ya katange su ga barin tsanance-tsanancen wannan rana, a sa'ilin da fuskokin kāfirai suke murtukewa, sai Allah ya haskaka fuskokinsu, ya kuma sanya farin-ciki da annashuwa a cikin zukatansu)), Annabinmu (SallalLahu alaihi wa sallam) yana cewa: (**Ka ciyar, Allah zai yalwata maka**).

Lallai watan Ramadhan wata ne na baiwa, da karamci, da kyaututtuka, da kuma tallafa wa marasa karfi, Annabinmu (SallalLahu alaiHi wa sallam) shi ne yafi kowa yawan kyauta da baiwa, kyautarsa da baiwarsa kuma sun fi yawa a watan Ramadhan, Sayyiduna Abdullahi Bn Abbas (Allah ya kara yarda da su) ya ce: **Manzon Allah (SallalLahu alaiHi wa sallam) yafi kowa kyauta, kuma kyautarsa a watan Ramadhan yafi na kowane wata a lokacin da Mala'ika Jibril yake haduwa da shi, kuma yana haduwa da shi ne a dukan dararen watan Ramadhan suna darasin Alkur'anî, wallahi Manzon Allah (SallalLahu alaiHi wa sallam) yafi sakakkiyar iska yawan kyauta).**

Ganin cewa Annabinmu (SallalLahu alaiHi wa sallam) ya kwadaitar da mu akan mu ciyar da abinci a kowane irin hali, a inda yake cewa: (**Ya ku mutane, ku yada sallama, ku kuma ciyar da abinci, ku kuma yi sallah a lokacin da mutane suke barci, in kun yi haka sai ku shiga cikin aljanna cikin aminci**), kuma (SallalLahu alaiHi wa sallam) ya kwadaitar wajen karrama bako a kowane lokaci, a inda yake cewa: (**Wanda duk ya yi imani da**

(۱)

Allah da ranar lahira, to ya karrama bakonsa..), to kuwa lallai a wani wurin (SallalLahu alaiHi wa sallam) ya bayyana cewa ladan ciyar da abinci, da karrama bako a cikin watan Ramadhan ya fi girma da yawa, a inda yake cewa: (**Wanda duk ya bude bakin mai azumi za a rubuta masa irin ladansa, amma ba zai rage ladan mai azumin da komai ba**), wannan lada ne da duk wani wanda ya ciyar da mai azumi a lokacin bude baki zai same shi, sawa'un mai azumin mawadaci ko talaka, makusanci ne, ko aboki da sauransu, tun da (SallalLahu alaiHi wa sallam) ya ce: (**Mai azumi**), to kuwa wannan kalma ta game kowa da kowa. Bayan ciyar da talakawa, da biya masu bukatunsu ma akwai wata manufar Shari'a da za a iya fahimta daga maganar Annabi (SallalLahu alaiHi wa sallam), wannan manufa kuwa ita ce: kara karfafa dangantaka, da sada zumunci tsakanin mutane a cikin wannan wata na sadar da zumunci da biyayya, inda za su taru akan kabaki guda daya na iyali, da kabakin dangi, da kabakin abokai, da kabakin abokan aiki da abokan sana'a.

Haka ma a cikin wannan Hadisin za a fahimci game duk wanda ya ciyar da mai azumi a hakika, ta hanyar gayyatarsa zuwa ga buda baki, ko ya samar masa da abinci, ko kuma ya yi hakan a hukunce, ta hanyar bai wa mai azumi sadaka, ko kyautar abin da zai yi buda baki da shi, ko abin da zai taimaka masa wajen tattalin buda bakinsa, manufar Hadisin dai guda biyu ne: Na farko: Daukan nauyin marasa karfi, ta yanda ba za a sami mai jin yunwa, ko mabukaci, ko marashi a tsakaninmu ba a cikin wannan wata na karamci, na biyu kuma: kara sanya soyayya da karfafa rayuwar zamantakewa tsakanin mutane, musamman a cikin wannan wata na falala.

(Y)

Lallai Sahabbai (Allah ya kara yarda da su) sun buga mana babbani misali wajen baiwa, da kyauta, gami da karamci da dukiya, da ma rai; domin neman yardar Allah Madaukakin Sarki, musamman a lokutan tsanani da bukata; saboda tabbatar da tsarin tallafa wa marasa karfi, da kuma taimakekeniya, gami da tausayin juna, ga 'yan kabilar Ash'ari nan sun sami yabon Sayyiduna RasululLahi (SallalLahu alaiHi wa sallam), sakamakon irin yanda suke tallafa wa marasa karfin cikinsu, da kuma irin yanda suke taimakekeniya da junansu, Annabi (SallalLahu alaiHi wa sallam) yana cewa: (**Lallai idan guzurin Ash'ariyyawa ya kare a lokacin da suka tafi yaki, ko abincin iyalansu a cikin gari ya yi karanci, sai su harhada abin da ya rage masu a wuri daya, sannan su sake rabawa a tsakaninsu daidai wa daidai, su kam daga gare ni suke, ni ma daga gare su nake**).

An ruwaito daga Anas Bn Malik (Allah ya kara yarda da shi) ya ce: Abu Dalhat shi ne ya fi mutanen al'Ansar dukiya, kuma dukiyar da ya fi so a cikin arzikinsa ita ce: "Bairuha'u" (wata gona ce da a cikinta akwai rijiya mai wannan sunan) tana fuskantar Masallaci ne, Manzon Allah (SallalLahu alaiHi wa sallam) yakan shiga ya sha ruwa mai a dadi a ciki, sai Anas (Allah ya kara yarda da shi) ya ce: lokacin da wannan ayar: ((**Ya ku muminai, ba za ku taba samun cikakken alhairi da yardar Allah da kuke nema ba, sai kun bayar da abin da kuke so, kun ciyar da su ta hanyoyin alhairai mabambanta...**)), ta sauwa, sai Abu Dalhat ya tashi ya tafi wurin Manzon Allah (SallalLahu alaiHi wa sallam), ya ce: Ya Manzon Allah, lallai Allah Madaukakin Sarki ya saukar maka da: ((**Ya ku muminai, ba za ku taba samun cikakken alhairi da yardar Allah da kuke nema ba, sai kun bayar da abin da kuke so, kun ciyar da su ta hanyoyin alhairai mabambanta...**)), kuma

(A)

lallai mafi soyuwar dukiya ta a wurina shi ne “Bairuha’u”, na bayar da shi sadaka saboda Allah, ina kwadayin samun ladansa da alhairansa a wurin Allah Madaukakin Sarki, ga shi nan –Ya Manzon Allah- ka sanya shi a duk inda Allah ya so, sai Manzon Allah (SallalLahu alaiHi wa sallam) ya ce: (**Ai kuwa Tubarkallah, wannan dukiya ce mai riba, wannan dukiya ce mai riba, lallai na ji abin da ka fada, amma ina ganin ka bayar da ita ga makusantanka**), sai Abu Dalhat ya ce: zan yi hakan ya Manzon Allah, sai kuwa Abu Dalhat ya rarraba wa makusantansa da ‘ya’yan baffansa).

An ruwaito daga Ibn Umar (Allah ya kara yarda da su) cewa: an bai wa wani daga cikin sahabban Manzon Allah (SallalLahu alaiHi wa sallam) kyauta kan tunkiya, sai ya ce: (lallai wane da iyalansa sun fi ni bukatar wannan), ya ce: aka aika masa, haka shi ma wanda aka aika masa ya aike da shi zuwa ga wani, har ya zagaya gidaje bakwai, sannan ya dawo wurin na farko, sai wannan ayar: (**(Suna fifita wasunsu akan kansu koda kuwa suna cikin matsananciyar bukata)**) ta sauva, lallai sahabbai (Allah ya kara yarda da su) suna rige- rige a tsakaninsu a fagen baiwa da kyauta, suna musabaka wajen ciyarwa, da gabatar da ayyukan alhairai; suna masu amsa umurnin Allah Madaukakin Sarki, da umurnin Annabinsa (SallalLahu alaiHi wa sallam), suna kuma kwadayin samun abubuwan da Allah Madaukakin Sarki ya tanadar wa masu baiwa da yawan kyauta.

Lallai muna matukar bukatar sifantuwa da wannan babban dici'a, mu kuma yi nesa da duk wata tada ta rowa, da koro, da son kai, Annabinmu (SallalLahu alaiHi wa sallam) yana cewa: (**Mutumin da ya kwana a koshe, amma makwabcinsa na kusa ya kwana da yunwa, alhalin yana sane, to lallai bai yi imani da**

(۱)

ni ba), a wani wurin kuma (SallalLahu alaiHi wa sallam) yana cewa; (**Ya kai dan Adam, ka yi kyauta da abin da ya karu akan bukatarka shi ne ya fi maka alhairi, in kuma ka make shi hakan sharri ne a gare ka, idan kuma ba ka mallakar sama da abin da kake bukata, a nan babu zargi, ka fara bayarwa ga wadanda nauyinsu yake a kanka, hannun bayarwa ya fi hannun karba alhairi**), haka ma (SallalLahu alaiHi wa sallam) yana cewa: (**Wanda yake da karin abin hawa, to ya bayar da shi ga wanda ba shi da abin hawa, wanda yake da kari a guzurinsa, to ya bayar da shi ga wanda ba shi da guzuri**).

**Wannan kenan, ina nema wa kai na da ku gafarar Allah
Madaukakin Sarki.**

***

Godiya ta tabbata ga Allah Ubangijin talikai, tsira da aminci su tabbata ga cikamakon Annabawansa da Manzanninsa, shugabanmu Annabi Muhammadu (SallalLahu alaiHi wa sallam), da Alayensa da Sahabbansa baki daya.

Ya 'yan uwa Musulmai:

Lallai sadaukar da rayuka shi ne mafi girman baiwa da kyauta, sifa ce ta masu karamci, haka ma dabi'a ce ta masu hankali, shi ne a kololuwar mukamin fifita wasu akan kai, shi ne kuma mafi darajar baiwa da karamci, wani mawaki yana cewa:

“Yana kyauta da rayuwarsa a lokacin da marowaci yake alkinta ta, ita kuwa kyauta ta rayuwa ita ce karshen kyauta”.

A cikin nau'o'in karamci da rai, akwai: kokarin da dakaru suke yi akan iyakar kasa, wajen bai wa kasarsu, da al'ummarsu, da

(1·)

mutuncinsu kariya, sun tsaya cikin hakuri da juriya saboda neman lada a wurin Allah Madaukakin Sarki, Annabinmu (SallalLahu alaiHi wa sallam) yana cewa: (**Zaman bayar da kariya ga kasa saboda Allah na rana daya ya fi duniya da abubuwan da suke cikinta alhairi**), haka ma (SallalLahu alaiHi wa sallam) yana cewa: (**Idanuwa guda biyu kam wuta ba za ta shafe su ba: idon da ya yi kuka saboda tsoron Allah, da idon da ya kwana gadi saboda Allah**), haka ma (SallalLahu alaiHi wa sallam) yana cewa: (**Babu kafar bawan da za ta yi kura saboda Allah, sannan kuma wuta ta shafe ta**), lallai baiwa da rayuwa abu ne da yake tabbatar wa mutumin da ya yi hakan samun babban rabo a duniya da lahir, Allah Madaukakin Sarki yana cewa: ((**Ya ku wadanda kuka yi imani, ku yi riko da hakuri, ku kuma yi jajircewar da za ku rinjai makiyan ku da shi, ku kuma yi ribadi, wanda shi ne toshe gaba dayan kafofi domin kare kai, ku ji tsoron Ubangijin ku, idan kuka yi haka, akwai yiwar ku sami babban rabo**)).

Babu shakka watan Ramadhan wata ne na nasarori, a cikinsa ne aka yi nasara a **yakin Badar al-Kubra**, yakin da ya rarrabe tsakanin gaskiya da karya, inda Allah Madaukakin Sarki ya karrama muminai da nasara daga wurinsa, duk kuwa da rashin yawansu, da kuma karancin tattalinsu, idan aka gwada da tanadin da makiyansu suka yi, Allah mai girma yana cewa: ((**Allah Mai girma ya tunatar da muminai ni'imar nasarar da ya ba su a yakin Badar, lokacin da suka yi hakuri, sai ya tabbatar masu da cewa: lallai shi ne ya taimake su a wajen yakin, lokacin da suke da karanci adadi, da kuma karancin makamai,**

(11)

ya kuma neme su da su yi masa biyayya da da'a; domin su gode masa akan wannan ni'ima.. Nasarar ta kasance ne lokacin da Manzon Allah (SallalLāhu alaiHi wa sallam) ya ce wa muminai: shin taimakon da Ubangijin ku ya yi maku na sauko da Mala'iku dubu uku daga gare shi; domin su karafe ku, bai isa ya kwantar maku da hankali, ya kuma sanya maku natsuwa ba?. Ey, lallai wannan kari ya isa ya sanya zukatanku su natsu, idan kuka yi hakuri a wannan yaki, kuka kuma yi riko da tsoron Allah, idan makiyanku suka zo maku nan-take Ubangijinku zai kara maku Mala'iku adadin su ya kai dubu biyar da zai saukar da su daga wurinsa domin su karafe ku.. Allah Mai girma bai sanya wannan kari na Mala'iku ba, face su zama maku albishir ne na nasara; saboda zukatanku su natsu, amma fa babu wata nasara sai wadda ta zo daga Allah, wanda shi ne yake sanya komai a inda ya dace da shi, shi ne kuma yake tsara bautar bayinsa muminai)).

A watan Ramadhan ne aka yi "**Fathu Makka**", a shekara ta takwas bayan hijira, a wannan budin ne Annabi (SallalLahu alaiHi wa sallam) ya buga babban misali na kyawawan dabi'u, musamman a bangaren yafiya, da kawar da kai, da kuma sassauci, da tausayi, lokacin da (SallalLahu alaiHi wa sallam) ya tattara wadanda suka cutar da shi, suka kuma fitar da shi daga garinsa, suka shirya makarkashiyar kashe shi, sannan ya ce masu: (**Me kuke tunanin zan yi maku?**) sai suka ce: alhairi, kai dan uwa ne mai karamci, dan dan uwa mai karamci. Sai ya ce: (**Ku tafi na yafe maku**).

(۱۲)

A watan Ramadhan na shekarar ۱۴۹۷ bayan hijira, wadda ta yi daidai da ranar shida ga watan Oktoba, ۱۹۷۳ ne aka yi yakin **“Goma ga watan Ramadhan”**, yakin izza da karama, inda Allah Madaukakin Sarki ya bai wa gwarazan sojojin Misra nasarar rusa dukan tatsuniyoyin da sojojin makiya suka yi ta yadawa, na cewa ba za a taba iya cin nasara a kansu ba, sojojin Misra sun yi masu dukar kawo wuka, suka kuma tirsasa girman kansu ya rusuna, suka kuma tilasta wa kasashen duniya girmama Misra da sojojinta, taken da sojojin Misra suke rerawa a lokacin yakin shi ne **“Allahu Akbar”**, tare da yin azumi da kiyamul-laili da karatun Alkur’ani da yawaita addu’o’i na gaskiya, sai kuwa ga bayyananniyar nasara, inda aka fatattaki azzalumai. A nan dole ne mu tuna da irin sadaukar da kai da Misra da sojojinta suka yi, na samar da manyan shahidai da suka shayar da kasarsu da jinanansu wajen bai wa addini, da kasa, da mutunci kariya.

Har yanzu sojojin Misra su ne masu bai wa kasar, da ma kasashen Larabawa, da na Muslunci kariya, har yanzu suna yaki da ‘yan ta’adda masu yada sharri a bayan kasa, suna kuma sadaukar da rayukansu wajen kare kasa, da tabbatar da tsaro, da izza da karama, suna kuma kwadayin samun shahada kaman yanda waninsu yake kwadayin rayuwa, a koda yaushe a shirye suke da su mika rayuwarsu wajen kare kasa, da yanke hannayen duk wanda yake yada sharri da barna, yake kuma kawo barazana a cikin tsaron kasa, da kwanciyar hankalin ‘yan kasa, a tsawon

(۱۳)

tarihi ma su ne garkuwar al'umma, kuma takobinta na yaki,
tarihi ya kiyaye wannan.

**Ya Ubangiji Allah ka azurta zukatanmu da tsoron Allah, ka
tsarkake mana su, kai ne fiyayyen masu tsarkake zukata, kai ne
majibincin al'amurransu, kuma mahaliccinsu.**